

Apunt Jurídic. Marta Montserrat

RESUM COMPLET DE LA REFORMA DEL REGLAMENT D'ESTRANGERIA (RD 316/2026)

El Reial decret 316/2026, de 14 d'abril, modifica el Reglament d'Estrangeria aprovat pel Reial decret 1155/2024 i introdueix una de les reformes més importants dels darrers anys en matèria d'estrangeria i regularització de persones migrants.

A continuació us facilitem un esquema resum de les principals novetats del text legislatiu:

La reforma entra en vigor el 16 d'abril de 2026 i té com a finalitat:

- ✓ facilitar la integració social i laboral,
- ✓ reduir la irregularitat administrativa,
- ✓ protegir persones vulnerables,
- ✓ reforçar la unitat familiar,
- ✓ i adaptar la normativa a les noves realitats migratòries.

Qui pot accedir-hi

Poden sol·licitar aquestes autoritzacions les persones estrangeres que:

- ✓ es trobessin a Espanya abans de l'1 de gener de 2026 o haguessin sol·licitat asil abans d'aquesta data,
- ✓ siguin majors d'edat,
- ✓ no tinguin residència vigent,
- ✓ acreditin almenys cinc mesos de permanència continuada,
- ✓ i no tinguin antecedents penals.

També cal:

- ✓ no representar una amenaça per a la seguretat pública,
- ✓ no tenir prohibició d'entrada,
- ✓ i abonar la taxa corresponent.

Requisits específics de l'arrelament extraordinari

A més dels requisits generals, cal acreditar almenys una d'aquestes situacions:

- ✓ haver treballat o tenir oferta laboral,
- ✓ conviure amb fills menors o familiars dependents,
- ✓ trobar-se en situació de vulnerabilitat social.

Certificat de vulnerabilitat

Només és obligatori quan la regularització es demana per situació vulnerable.

El poden emetre: Serveis socials, ONG, Entitats socials o sindicats inscrits al RECEX.

La seva emissió és gratuïta.

Permís provisional de treball

La comunicació de l'inici del procediment administratiu habilita automàticament per treballar a tot el territori nacional espanyol i en qualsevol sector d'activitat, facilitant l'accés a la feina i la contractació en condicions dignes i garantistes tant per a l'empleat com per a l'ocupador.

El justificant de la presentació de la sol·licitud NO és la comunicació d'inici del procediment administratiu. Aquest últim és un document que la Unitat de Tramitació d'Expedients (UTEX) remetrà a la persona sol·licitant.

Amb l'inici del procediment el sol·licitant obtindrà, d'ofici, un Número de la Seguretat Social (NUSS) i una resolució que reconeix el seu dret a rebre assistència sanitària.

L'autorització que es concedeix té una vigència inicial d'un any.

Transcorregut aquest termini, les persones hauran d'incorporar-se a les figures ordinàries previstes en el Reglament d'Estrangeria.

Si la resolució és favorable: els efectes es retrotrauen a la data de presentació de la sol·licitud.
Si és denegada: el permís provisional queda extingit automàticament.

Termini i procediment

Les sol·licituds es poden presentar:
del 16 d'abril de 2026 fins al 30 de juny de 2026.

Es poden tramitar: Oficines d'estrangeria, Correus, Seguretat Social o telemàticament.

La resolució correspon a: la Direcció General de Gestió Migratòria.

El termini màxim de resolució és: de tres mesos.

Apunt Laboral. Montse Cerqueda

INTENSIFICACIÓ DEL CONTROL SOBRE ACOMIADAMENTS PACTATS PREVIS A LA JUBILACIÓ

A vegades potser algun treballador ens fa un suggeriment, a vegades podem tenir la temptació de facilitar la sortida a alguna persona que ha estat molts anys al servei de l'empresa i ens sembla que la podem ajudar, perquè hem de saber que la Inspecció de Treball ha reforçat la seva vigilància sobre els acomiadaments pactats en la fase prèvia a la jubilació, en un context de major control sobre possibles pràctiques fraudulentas en l'accés a prestacions públiques. Aquest tipus d'extincions, tradicionalment utilitzades per les Empreses per a gestionar sortides de persones treballadores en l'etapa final de la seva carrera, estan sent ara analitzades amb un enfocament més exhaustiu. La Inspecció no sols revisa el compliment formal de l'acomiadament, sinó també el context en el qual es produeix, prestant especial atenció a patrons com la concentració de sortides en emprats/as de major edat, l'existència d'acords previs o l'accés immediat a prestacions per desocupació o jubilació anticipada.

L'objectiu és detectar possibles simulacions d'acomiadament que encobreixin acords entre Empresa i persones treballadores per a generar drets indeguts a prestacions, la qual cosa podria derivar en importants conseqüències legals i econòmiques. En cas d'infracció, aquestes pràctiques poden ser qualificades com molt greus conforme a la Llei sobre Infraccions i Sancions en l'Ordre Social (LLISOS), amb sancions econòmiques que oscil·len entre:

- 7.501 a 30.000 euros (grau mínim)
- 30.001 a 120.005 euros (grau mitjà)
- 120.006 a 225.018 euros (grau màxim)

A més de les multes, les Empreses s'exposen a la requalificació de l'acomiadament com a improcedent o nul, la possible readmissió de les persones treballadores amb abonament de salaris de tramitació, regularitzacions en cotitzacions a la Seguretat Social, devolució de prestacions indegudes i impacte reputacional.

Apunt Fiscal. Joan Viaña

LA NECESSITAT I DIFICULTAT DE PROVAR LES DESPESES DEDUÏBLES.

Cada cop ens trobem en més i més requeriments, comprovacions limitades, inspeccions, etc., en que després d'aportar un munt de documentació al procediment resulta que l'Administració considera que "no queda suficientment provat" i ho exclou.

Sovint els client ens demanen, i ¿que he d'aportar per justificar que el vehicle el faig anar per l'activitat? O com puc acreditar que això ho he comprat per la empresa?

Feina rai. En primer lloc cal dir que l'art.105 de la Llei General Tributària preveu que en els procediments d'aplicació dels tributs qui faci valer un dret té que provar els fets constitutius del mateix. I el dret a deduir es precisament això, per tant, la càrrega de la prova toca al contribuent.

El document preferent, però ni exclusiu ni únic, es la factura, però a més, cal que estigui pagada, que el servei s'hagi realitzat i que tot estigui degudament comptabilitzat. No hi ha, apart de la factura, altres mitjans preferents, podent utilitzar això si, qualsevol mitjà tals com fotografies, albarans, peritatges, testimonis, documents privats o públics, etc.

En últim terme si no estem d'acord en la no admissió sempre ens quedarà la possibilitat d'accedir a la via judicial, tot i que si l'import en joc es petit, normalment no valdrà la pena, ja que incrementarem en despeses d'advocat i procurador els costos de la nostra defensa.

En canvi, si ens fiquen una sanció tributària, compte, per que aquí si que s'inverteix la càrrega de la prova, ja que el dret sancionador tributari s'impregna dels principis del dret penal i principis tals com la presumpció d'innocència actuen plenament, i es l'administració tributària qui té que provar que em actuat amb mala fe, amb intencionalitat de defraudar, no podent imposar sancions directes per el resultat, o el que s'anomena en responsabilitat objectiva.

Distingim per tant, a l'hora de plantejar al·legacions i recursos aquesta diferència de manera que quan parlem de liquidacions s'ha d'extremar la prova i que aquesta sigui abundant e irrefutable. En canvi en tema sancionador no es que haguem de justificar la nostra innocència, però sí que em actuat de bona fe o en base a una interpretació raonable de la norma, i que sigui l'administració qui s'esforci en motivar la nostra voluntat de defraudar.